

TINH THẦN LỀ LUẬT VÀ SỰ DẪN THÂN

I- Yêu Là Cho Đi

Trong thánh lễ Chúa Nhật VI tuần qua, Chúa đưa ra 3 ví dụ minh giải việc Chúa đến không phải để bãi bỏ luật cũ từ thời Môisê, nhưng là để kiện toàn, **nhắc nhở ta sống theo tinh thần Lề Luật hơn là chỉ biết giữ luật**. Đó là, trong mỗi tương quan với Chúa và với tha nhân, **cần có tình yêu** để biết huỷ diệt những thâm căn gây chia rẽ bất hoà. Đó là **lòng trung tín** không ngoại tình trong tư tưởng, và **lòng trung thực** có sao nói vậy không bội thề. Trong thánh lễ hôm nay, Chúa đưa ra 2 ví dụ kiện toàn lề luật, một là **việc báo thù** "trả đũa", "ăn miếng trả miếng" "mắt đền mắt" "răng đền răng" theo thói thường; hai là thay vì báo thù thì **hãy yêu thương kẻ thù như yêu chính mình vậy**.

Chúa phán: "Các con đã nghe báo: 'Mắt đền mắt, răng đền răng'. Còn Thầy, **Thầy bảo các con: đừng chống lại với kẻ hung ác, trái lại nếu ai và má bên phải thì hãy đưa má bên trái cho nó nữa...** Các con cũng đã nghe dạy rằng: 'Hãy yêu thương tha nhân, và ghét kẻ thù địch'. Còn Thầy, **Thầy bảo các con: 'Hãy yêu thương thù địch các con, hãy làm lành những kẻ ghét con, và cầu nguyện cho những kẻ bắt bớ và vu khống các con, để các con nên con cái Cha các con ở trên trời. Người giải ánh mặt trời cho cả người lành lẫn kẻ dữ. Người đổ mưa trên người công chính cũng như kẻ bất lương'...**" (Mat. 5: 38-48)

Yêu thương cả kẻ thù. Yêu thương quên cả thân mình. Yêu thương như chính Chúa đã yêu thế gian điên dại, lại tự hào là khôn ngoan để rồi phản bội giết Chúa. Một tình yêu tích cực, tận hiến thâm sâu. **Không có tình yêu thương nào lớn hơn tình yêu của người đã hy sinh mạng sống vì bạn hữu của mình** (Ga 15:13).

Hai ví dụ về sự báo thù và yêu kẻ thù đã đào sâu ý nghĩa của tình yêu: **"Yêu Là Cho Đi Tất Cả, Là Cho Đi Chính Mình"** (*Aimer c'est tout donner et se donner soi-même*), lời của thánh nữ Têrêxa Hải Đồng đã phổ thông thành tục ngữ.

II- Tại Sao Yêu Là Cho Đi?

1- Trước hết, là vì:

[3-5] Người hăng tha thứ tội người,
Chữa lành người khỏi bại xuôi tật nguyền.
[8] Lòng Người độ lượng cao vời,
Từ bi nhân hậu đời đời khoan nhân,
Người không hạch tội luôn luôn,
Cũng không tích hận, chóng nguôi giận phiền,
Dẫu ta tội lỗi liên miên,
Người không xử ứng phạt liền ta đâu.
Trời cao hơn đất thế nào,
Thì ơn Người sánh lớn lao hơn nhiều,
Đông Đoài xa cách bao nhiêu,
Lòng Người tha thứ cũng nhiều bấy nhiêu.
Như Cha thương đứa con yêu,
Với ta, Người cũng cứng chiều xót thương,
Nếu ta biết sống hiền lương,
Kính thờ vâng phục noi gương theo Ngài.
(TV. 103: 3-5; 8-13)

2- Sau nữa, là vì tất cả chúng ta đều mang hình ảnh của Thiên Chúa, như lời thánh Phaolô gửi tín hữu Côrintô: "Anh em không biết *anh em là đền thờ của Thiên Chúa và Thánh Thần Thiên Chúa ngự trong anh em sao? Nếu ai xúc phạm tới đền thờ của Thiên Chúa, thì Thiên Chúa sẽ huỷ diệt người ấy*. Vì đền thờ của Thiên Chúa là thánh, mà chính anh em là đền thờ ấy (1 Cr. 3, 16-17)

3- Cho nên Chúa phán:

* "Đừng thù ghét anh em. Đừng tìm báo oán, đừng nhớ lại lời mắng nhiếc của kẻ đồng hương. Hãy yêu thương các bạn hữu như chính mình (Lêvi 19, 1-2; 17-18)

* "Đừng có ai tự phô trương nơi loài người. Bởi đối với Thiên Chúa, *sự khôn ngoan của thế gian này là sự điên dại. Chúa biết tư tưởng của những người khôn ngoan là hão huyền*. (1 Cr. 3, 19-21). Chúa đến thế gian gánh tội chết thay loài người. Chúa phục sinh chiến thắng thế gian điên dại.

III- Tóm lại, đó là tình yêu dẫn thân:

Một tình yêu thể-hiện trung thực tinh-thần phúc-âm, hay phúc-âm hóa đời sống. Một tình yêu đem Chúa đến cho tha-nhân để họ nhận ra hình ảnh đích thực của Con Thiên-Chúa làm người đồng hành nơi trần thế.

Đặt ra vấn đề tâm phúc âm hoá đời sống, tại hội-nghị các Giám-mục châu Mỹ La-tinh, ngày 9 tháng 3 năm 1983, Đức Gioan Phaolô II nhấn mạnh: "**Loan báo Tin Mừng phải đi kèm với hành-động dẫn thân. Dẫn thân, không phải để tái phúc-âm-hóa, mà là tâm phúc-âm-hóa. Mới trong sự **niệt-thành, trong phương-pháp, và trong lối diễn-tả****".

- Cha Maximilian Kolbe bị Đức quốc xã đưa vào trại tập trung Auschwitz, tình nguyện chết thay cho một trong số 12 bạn tù, gương hy sinh còn đó!
- Mahatma Gandhi, không tiếng súng hận thù, ông giành độc lập cho tổ quốc, được nhân dân Ấn Độ vinh tôn là cha già của dân tộc, đã gục ngã dưới những lát gươm tàn nhẫn của một thanh niên Ấn giáo quá khích; lúc trút tàn hơi, ông chấp tay gơ lên, miệng lắp bắp: "Rama! Ra ma! Có nghĩa là Chúa ơi! Chúa ơi! Phải chăng ông đã nhập tâm lời Chúa Giêsu khi trút hơi trên thánh giá:

" Việc Cha, con đã chu toàn,
Xin Cha chớ chấp kẻ nào hại con!"

- Mẹ Têrêxa Calcutta và Hội Dòng Thừa Sai Bác Ái của Mẹ, lang thang trong các khu ổ chuột chăm sóc, phục vụ những kẻ bần cùng nghèo khổ, bị bỏ rơi. Mẹ được cả thế giới ngưỡng mộ là người mẹ của kẻ nghèo, chính là vì mẹ đã dẫn thân tận hiến cho tha nhân. Mẹ đã đem ánh sáng tình yêu của Chúa Kitô để phục hồi sự sống và nhân vị của con người.
- Thánh Phanxicô thành Assisi đã từ bỏ tất cả danh lợi của người quý tộc để sáng lập Dòng Anh Em Hèn Mọn, ta quen gọi là dòng Phan Sinh. Sống bằng nghề hành khất, mặc áo vải thô đi chân đất.
- Đức Cha Jean Cassaigne, nguyên giám mục địa phận Sài Gòn, trọn đời sống cho những người phong hủi, và chết mang bệnh phong như họ, được mệnh danh là "Ông Cố Giám Mục Cùi"
- Đấng Đáng Kính Hồng Y Nguyễn Văn Thuận, trong lao tù, Ngài hằng chiêm niệm biểu tượng "năm chiếc bánh và con cá" đem yêu thương mở ra con "Đường Hy Vọng" cho người xung quanh, hoá cái kẻ thù tìm ra Chân Lý mà hiên ngang thẳng bước theo đường của Chúa Kitô.
- Những nhân viên y tế nhiệt thành đến quên cả mạng sống và hạnh phúc gia đình, cứu giúp bệnh nhân trong đại dịch Covid, là những chứng nhân của tình yêu Chúa phục vụ tha nhân, bất phân tín ngưỡng, chủng tộc hay kẻ thù.

Hết thảy họ là những chứng tá của lời Chúa truyền dạy: **Hãy cho đi! Hãy yêu kẻ thù như chính mình, yêu như Thầy đã yêu thương các con"**

* * *

Vâng, lạy Cha,
Con đã nghe lời Cha thiết tha trên thánh giá,
Cha thương con ngày đêm che chở,

Dắt con đi qua chốn bùn nhơ,
Cho tất cả tình Cha muôn thuở,
Cha dưỡng con bằng Máu, Minh Cha,
Cha muốn con ở mãi bên Cha. (*)
Lạy Cha, nước mắt chảy xuôi,
Yêu Cha, con phải yêu người anh em.

Anh em con chặt cành cây, căng dây, rào hẻm, chặn lối con sang. Con gấn thêm kềm gai, lưới sắt, cho khuất mắt, hết đường lui tới. Con chấp lối, hài tội anh em, bởi con "chỉ nhìn cọng rác trong mắt họ, mà chẳng thấy cái xà lớn nhất trong mắt con." (Mat. 7:3). Con để tâm tích hận anh em, vì tự ái, tự cao, con tự nhủ: "Sao họ gây hấn, dám vả mặt con?" Con đã quên lời dạy: "Hãy chìa thêm má bên kia cho họ tát!" (Luca. 6:29). Con quên lời Cha dạy: phải bỏ qua mới làm Cha vui lòng đẹp ý, "con phải tha-thứ mới được Cha thứ-tha" (Luca. 6:37). Vâng, lạy Cha, cha mẹ nào chả xót-xa thấy bầy con một nhà không hoà-thuận? Lời lâm chung quyện máu Chúa Con trên Núi Sọ vẫn đó, còn vọng rõ dư-âm:

"Họ không biết họ sai lầm,
Xin Cha tha họ đã làm khổ con!"
(Luca 23-34)

Cha dạy chúng con lòng độ-lượng, khoan dung không giới-hạn, không điều-kiện. Vâng, chúng con "phải tha nợ cho nhau không phải bảy lần mà là những bảy mươi lần bảy" (Mat. 18:21-22). Chúng con chẳng dám như tên đầy tớ bất nghĩa vô ân, vẫn nằng-nặc đòi nợ đồng bạn, dẫu hẳn ta vừa được Nhà Vua xoá nợ tha cho (Mat.18:23-35).

Con biết rằng Nhà Châu trên bàn thờ Cha ngự, quá quá xa, chỉ có Nhà Châu trong lòng con đây mới đích thực gần nhất, Nhà Châu này ở ngay chính trong con, con phải rất mực tôn kính, con chẳng dám làm Cha đau lòng.

Con xúc-phạm anh em con là con đã xúc-phạm tới Cha. Con lơ-là, hắt-hủi anh em con là con còn mang nợ họ tình tương-thân, tương-trợ. Con mắc nợ anh em con chính là con mắc nợ Cha, "nợ tình thương" tuyệt-đối, vô biên và bất tận không ngơi.

Lạy Cha

Chúng con hết nợ nhau rồi,
Xin Cha thương xót, nhận lời chúng con!
Kính dâng Cha tấm lòng son,
Xin Cha xoá hết nợ-nần xưa nay,
Chúng con cải-hối, từ rà
Mở lòng nhân ái, đắp xây Nước Trời. (**)

(*) Lời Cha Thiết Tha=> <https://youtu.be/py8y14h3E84>

(**) Suy Niệm Kinh Lạy Cha=> <http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=11195>

Ben. Đỗ Quang Vinh